

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 16. mája 2013 (*)

„Nevrátenie celej sumy dane z pridanej hodnoty, ktorá bola zaplatená bez právneho dôvodu – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vylučuje vrátenie DPH z dôvodu jej prenesenia na tretiu osobu – Kompenzácia prostredníctvom pomoci pokrývajúcej časť neodpočítanej DPH – Bezdôvodné obohatenie“

Vo veci C-191/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Kúria (Maďarsko) zo 14. marca 2012 a doručený Súdnemu dvoru 23. apríla 2012, ktorý súvisí s konaním:

Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory G. Arestis, sudcovia J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft., v zastúpení: A. Nacsa, ügyvéd,
- Maďarsko, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a K. Szijjártó, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Soulay a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu práva Únie o vrátení plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft. (ďalej len „Alakor“) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó

Főigazgatósága (Miestne daňové riaditeľstvo Észak-alföldi, ktoré patrí pod štátnu finančnú a colnú správu, ale len „Főigazgatósága“) vo veci zamietnutia tohto naposledy uvedeného orgánu vrátiť v celom rozsahu daň z pridanej hodnoty (aleť „DPH“), ktorej odpoveť bol odmietnutý v rozpore s právom Únie.

Právny rámec

Právo Únie

3 Pravidlo 7. 7 nariadenia Komisie (ES) 448/2004 z 10. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) 1685/2000, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) 1260/1999 s ohľadom na uplatňovanie výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) 1145/2003 (Ú. v. EÚ L 72, s. 66; Mim. vyd. 14/002, s. 3), znie takto:

„Pravidlo 7. 7: DPH a ostatné dane a poplatky

1. DPH nepredstavuje oprávnený výdavok okrem prípadov, keď ju skutočne a definitívne znáša konečný príjemca alebo individuálny príjemca v rámci systémov pomoci v súlade s článkom 87 zmluvy a v prípade pomoci, ktorú poskytujú orgány určené členskými štátmi. DPH, ktorá je akýmkoľvek spôsobom návratná, sa nemôže považovať za oprávnený výdavok ani ak v skutočnosti nie je vrátená konečnému príjemcovi alebo individuálnemu príjemcovi. Postavenie konečného príjemcu alebo individuálneho príjemcu ako verejného alebo súkromného subjektu sa nezohľadní pri stanovení toho, či DPH predstavuje oprávnený výdavok pri uplatňovaní ustanovení tohto pravidla.

2. DPH, ktorá sa konečnému príjemcovi alebo individuálnemu príjemcovi nevracia na základe uplatnenia osobitných vnútroštátnych predpisov, predstavuje oprávnený výdavok, iba ak sú tieto predpisy v úplnom súlade so šiestou smernicou Rady 77/388/EHS [zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, aleť len „šiesta smernica“].

Maďarské právo

4 Článok 38 ods. 1 zákona LXXIV z roku 1992 o dani z pridanej hodnoty [az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény, *Magyar Közlöny* 1992/128 (XII. 19.), aleť len „zákon o DPH“], zrušený s účinnosťou od 1. januára 2006, stanovoval:

„Zdaniteľná osoba musí vo svojom účtovníctve osobitne uviesť výšku dane zaplatenej na vstupe, ktorú možno a ktorú nemožno odpoveťiť (pozitívne rozlišovanie). Zdaniteľná osoba, ktorej priznané dotácie z verejných fondov boli vylúčené zo základu dane na základe článku 22 ods. 1 a 2 tohto zákona, môže, pokiaľ každoročný zákon o rozpočte neustanovuje inak,

a) v prípade dotácií získaných na účely nadobudnutia určitého tovaru, uplatniť svoje právo na odpoveťťanie výlučne vzhľadom na tú časť DPH, ktorá sa vzťahuje na nedotovanú časť predmetného nadobudnutia;

...“

5 Článok 124/C všeobecného daňového zákona XCII z roku 2003 [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény, *Magyar Közlöny* 2003/131 (XI. 14.), aleť len „všeobecný daňový zákon“] znie takto:

„1. Pokiaľ Ústavný súd, Kúria alebo Súdny dvor Európskej únie určia so spätnou účinnosťou, že právny predpis upravujúci daňovú povinnosť je v rozpore so základným zákonom alebo záväzným aktom Európskej únie, alebo ak ide o komunálny predpis, ktorý je v rozpore s akýmkoľvek iným právnym predpisom, a toto súdne rozhodnutie vedie k vzniku práva na vrátenie daňovníkovi, daňový orgán prvého stupňa vykoná vrátenie na základe žiadosti daňovníka – spôsobom uvedeným v dotknutom rozhodnutí – v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Daňovník môže podať svoju žiadosť písomne na daňový orgán v lehote 180 dní nasledujúcich po uverejnení alebo oznámení rozhodnutia Ústavného súdu, Kúrie alebo Súdneho dvora...; po uplynutí lehoty nemožno žiadať o odpustenie zmeškanej lehoty. Daňový orgán zamietne žiadosť v prípade, že nárok súvisiaci s vyrubeníím dane je ku dňu uverejnenia alebo oznámenia rozhodnutia premlčaný...

3. Žiadosť musí uvádzať okrem údajov potrebných na identifikáciu daňovníka daňovou správou aj daň zaplatenú v čase podania žiadosti, ktorej vrátenie sa požaduje, ako aj exekučný titul, na základe ktorého bola daň zaplatená; taktiež musí uvádzať rozhodnutie Ústavného súdu, Kúrie alebo Súdneho dvora... a obsahovať vyhlásenie, podľa ktorého

a) daňovník v čase podania žiadosti o vrátenie nepreniesol na inú osobu daň, ktorej vrátenie požaduje,

...“

6 Článok 124/D tohto zákona stanovuje:

„1. Pokiaľ tento článok neustanovuje inak, ustanovenia článku 124/C sú uplatniteľné na žiadosti o vrátenie, ktoré sú založené na nároku na vrátenie DPH.

2. Daňovník sa môže domáhať práva uvedeného v odseku 1 vyššie prostredníctvom dodatočného daňového priznania...

3. Ak z konečného zúčtovania, ako je opravené v dodatočnom daňovom priznaní, vyplýva, že daňovník má právo na vrátenie..., daňový orgán uplatní na sumu, ktorá sa má vrátiť, úrokovú sadzbu rovnajúcu sa základnej sadzbe centrálnej banky...

5. O prenesenie v zmysle článku 124/C ods. 3 písm. a) ide aj v prípade, keď sa daňovníkovi udelí pomoc spôsobom, ktorý – vzhľadom na zákaz odpočtu DPH – financuje aj DPH, alebo ak mu je priznaná dodatočná pomoc zo štátneho rozpočtu ako kompenzácia za neodpočítateľnú DPH.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 V priebehu roku 2005 uzatvorila spoločnosť Alakor s Földmívelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (ministerstvo poľnohospodárstva a rozvoja vidieka, ďalej len „poskytovateľ finančnej pomoci“) zmluvu o grante, ktorá jej mala umožniť financovať projekt v rámci operačného programu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka v druhom polroku roku 2005 (ďalej len „pomoc“).

8 Z § 38 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, v jeho znení platnom v čase konania vo veci samej, vyplýva, že nebolo možné odpísať, a to proporcionálne k výške pomoci, časť DPH zaplatenej na vstupe z výdavkov spojených s podporovanými projektmi.

9 Naopak, uplatnením usmernení ministerstva financií „oprávnené náklady“ podporovaného projektu zahŕňali na účely výpočtu pomoci časť DPH zodpovedajúcu percentuálnej hodnote projektu financovaného touto pomocou. V tomto prípade teda oprávnené náklady projektu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, v celkovej výške 207 174 606 maďarských forintov (HUF) zahŕňali neodpísateľnú DPH vo výške 18 645 714 HUF. Poskytovateľ finančnej pomoci schválil na účely financovania tohto projektu pomoc vo výške 90 000 000 HUF zodpovedajúcu 43,44 % oprávnených nákladov projektu, pričom táto pomoc bola financovaná do výšky 75 % z finančných prostriedkov Spoločenstva a zvyšných 25 % bolo hrađených z vnútroštátneho rozpočtu.

10 Platba DPH z výdavkov na rozvoj bola zahrnutá do mesačných priznaní k DPH za mesiace september a november 2005, ako aj na účely prevedenia do nasledujúceho obdobia v priznaniach za december 2005 a január 2006. Na základe uplatnenia § 38 ods. 1 písm. a) zákona o DPH nemohla žalobkyňa v konaní vo veci samej vykonať odpis DPH vo výške 4 440 000 HUF, ktorá súvisela s výdavkami rozvoja, fakturovanej na vstupe a zahrnutej do daňového priznania za mesiac september 2005, ako aj vo výške 13 282 000 HUF v prípade DPH, ktorá bola zahrnutá do daňového priznania za mesiac november 2005, čo predstavovalo celkovo sumu 17 722 000 HUF.

11 V rozsudku z 23. apríla 2009, PARAT Automotive Cabrio (C-74/08, Zb. s. I-3459), Súdny dvor rozhodol, že: „§ 17 ods. 2 a 6 šiestej smernice 91/533 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade nadobudnutia tovaru financovaného dotáciami z verejných fondov umožňuje odpísať DPH, ktorá sa na ňu vzťahuje, len z nedotovanej časti tohto nadobudnutia“.

12 Na základe tohto rozsudku sa spoločnosť Alakor domnievala, že mohla odpísať celkovú sumu DPH zaplatenú na vstupe pre potreby svojich zdaniteľných transakcií a že DPH, dovtedy chápaná ako neodpísateľná, už viac nemohla byť súčasťou oprávnených nákladov sporného projektu. Z tohto dôvodu spoločnosť Alakor 21. júla 2009 vrátila poskytovateľovi finančnej pomoci sumu pomoci rovnajúcu sa neodpísateľnej DPH a požiadala ho o zmenu zmluvy. Poskytovateľ finančnej pomoci zamietol túto žiadosť a vrátil spoločnosti Alakor predmetnú sumu.

13 Dňa 22. júla 2009 podala spoločnosť Alakor na daňový orgán dodatočné daňové priznania za mesiace september, november a december 2005, ako aj za mesiac január 2006, v ktorých s odkazom na závery v už citovanom rozsudku PARAT Automotive Cabrio požiadala, aby jej bola vyplatená DPH, na ktorú sa pôvodne vzťahovalo obmedzenie odpisu, v celkovej výške 17 722 000 HUF vrátane príslušných úrokov z omeškania.

14 V odpovedi na túto žiadosť stanovil daňový orgán prvého stupňa odpísateľnú daň a sumy, ktoré mali byť vrátené žalobkyni v konaní vo veci samej, v nižšej výške, než uviedla vo svojich dodatočných daňových priznaniach. Főigazgatósága potvrdil rozhodnutia daňového orgánu prvého stupňa, pričom zdôraznil, že žalobkyňa už prijala sumu rovnajúcu sa 43,44 % neodpísateľnej DPH formou pomoci. Preto podľa § 124/C ods. 3 písm. a) a § 124/D ods. 5 všeobecného daňového zákona treba túto sumu považovať za prenesenú.

15 Súd rozhodujúci na prvom stupni na základe žaloby o zmenu alebo zrušenie rozhodnutí vydaných daňovými orgánmi považoval všetky nároky žalobkyne za odôvodnené a dotknuté rozhodnutia zrušil z dôvodu, že protiprávne obmedzili právo na odpočet porušením už citovaného rozsudku PARAT Automotive Cabrio, pričom daňovému orgánu nariadil opätovné prejednanie veci.

16 Főigazgatósağa podal kasaňý opravný prostriedok, v ktorom sa najmä domáhal určenia, že spoločnosť Alakor už formou pomoci dostala časť DPH, o ktorej vrátenie žiada v dodatočných daňových priznaniach. Podľa Főigazgatósağa mala byť predmetom vrátenia iba časť DPH, ktorá nebola touto pomocou kompenzovaná.

17 Spoločnosť Alakor tvrdila, že články 124/C a 124/D všeobecného daňového zákona sú v rozpore s právom Únie a že rozhodnutia daňového orgánu sú nezlučiteľné s pravidlom článku 7 nariadenia č. 448/2004. Daňové orgány taktiež porušili právo Únie v rozsahu, v akom obmedzili nárok na odpočet dane tým, že nenahradili celú sumu DPH, ale iba proporcionálne vypočítanú sumu. Spoločnosť Alakor bola okrem toho vystavená riziku povinnosti vrátiť pomoc z dôvodu porušenia právnej úpravy uplatnenej v oblasti pomoci rozvoja vidieka.

18 Za týchto podmienok Kúria rozhodla prerušiť konanie a položila Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa prípad, keď daňovník – vzhľadom na existenciu zákazu odpočtu DPH – získa finančnú pomoc, ktorá financuje tiež DPH, alebo keď získa dodatočnú finančnú pomoc štátu vo forme náhrady neodpočítanej DPH, považovať za prenesenie dane podľa práva [Únie]?

2. V prípade kladnej odpovede, je možné odpovedať na otázku rovnako aj vtedy, ak daňovník nezískal pomoc od členského štátu alebo od daňového orgánu členského štátu, ale pomoc bola vyplatená – na základe zmluvy uzatvorenej s poskytovateľom finančnej pomoci – z rozpočtu Únie a štátneho rozpočtu členského štátu?

3. Možno vychádzať z toho, že bola dodržaná zásada vrátenia založeného na daňovej neutralite, efektivity a rovnosti zaobchádzania a zákaz bezdôvodného obohatenia v prípade, ak daňový orgán členského štátu – v dôsledku vnútroštátnej právnej úpravy odpočtu dane, ktorá je v rozpore s právom Únie, – vyhovie žiadosti o vrátenie alebo náhradu podanej daňovníkom, iba pokiaľ ide o jej časť, ktorá nebola predtým financovaná prostredníctvom pomoci uvedenej v [prvej a druhej otázke]“

O prejudiciálnych otázkach

19 Svojimi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má zásada vrátenia daní vybratých v členskom štáte v rozpore s právom Únie vykladať v tom zmysle, že povoľuje tomuto členskému štátu odmietnuť vrátenie čiasti DPH, ktorej odpočet bolo zabránené vnútroštátnym opatrením v rozpore s právom Únie, z dôvodu, že táto časť dane bola dotovaná formou pomoci priznanej zdaniteľnej osobe a financovaná tak Úniou, ako aj týmito členskými štátmi.

20 Spor vo veci samej má svoj pôvod v uplatnení článku 38 ods. 1 zákona o DPH, platného v čase skutkového stavu vo veci samej, v zmysle ktorého zdaniteľná osoba, ktorej bola priznaná dotácia, mohla uplatniť svoje právo na odpočet výlučne vzhľadom na tú časť DPH, ktorá sa vzťahovala na nedotovanú časť predmetného nadobudnutia.

21 Súdny dvor vo svojom už citovanom rozsudku PARAT Automotive Cabrio najskôr v bode 15 pripomenul, že právo na odpočet DPH ako neoddeliteľný súčasný mechanizmus DPH predstavuje

základnú zásadu, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH, a v zásade ju nemožno obmedziť. Avšak v bode 20 tohto istého rozsudku rozhodol, že táto právna úprava stanovuje, pokiaľ ide o nákup tovarov alebo služieb financovaných dotáciami, obmedzenie práva na odpočet dane, ktoré článok 17 ods. 2 šiestej smernice neumožňuje. Nakoniec Súdny dvor v bodoch 33 až 35 tohto rozsudku uviedol, že tento článok 17 ods. 2 priznáva jednotlivcom práva, ktoré môžu uplatniť pred vnútroštátnymi súdmi proti vnútroštátnej právnej úprave, ktorá je nezlučiteľná s uvedeným ustanovením, a že zdaniteľná osoba, ktorá podlieha takémuto opatreniu, musí mať teda právo prepožičať svoj dlh na DPH v súlade s ustanoveniami článku 17 ods. 2 šiestej smernice, pokiaľ boli tovary alebo služby použité na účely zdaniteľných plnení.

22 Treba v tejto súvislosti pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo na vrátenie daní vybraných v členskom štáte v rozpore s pravidlami práva Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré sú priznané subjektom ustanoveniami práva Únie, tak ako ich vyložil Súdny dvor. členské štáty sú teda v zásade povinné vrátiť dane vybrané v rozpore s právom Únie (pozri najmä rozsudok z 19. júla 2012, Littlewoods Retail a i., C-591/10, bod 24 a citovanú judikatúru).

23 členský štát musí v zásade vrátiť celú sumu DPH, ktorú nemohla zdaniteľná osoba odpočítať v rozpore s právom Únie.

24 Z uvedeného vyplýva, že účelom nároku na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu je napravenie dôsledkov nezlučiteľnosti dane s právom Únie, a síce tak, že odstráni hospodárske zaťaženie, ktoré v konečnom dôsledku bolo neoprávnene uložené hospodárskemu subjektu a ktoré tento subjekt skutočne neznášal (rozsudok z 20. októbra 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, Zb. s. I-9963, bod 23).

25 Na základe výnimky zo zásady vrátenia dane, ktorá je nezlučiteľná s právom Únie, však môže byť vrátenie neoprávnene vybratej dane odmietnuté, pokiaľ by viedlo k bezdôvodnému obohateniu oprávnených subjektov. Ochrana práv zaručených v tejto oblasti právnym poriadkom Únie tak nevyžaduje vrátenie daní, poplatkov a príspevkov, ktoré boli vybrané v rozpore s právom Únie, pokiaľ sa preukáže, že osoba povinná zaplatiť tieto odvody v skutočnosti preniesla túto povinnosť na iné subjekty (rozsudok zo 6. septembra 2011, Lady & Kid a i., C-398/09, Zb. s. I-7375, bod 18).

26 Pri neexistencii právnej úpravy Únie v oblasti žiadostí o vrátenia daní prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu upraviť podmienky, za ktorých ich možno podať, avšak za predpokladu rešpektovania zásad rovnocennosti a efektivity (rozsudok Danfoss a Sauer-Danfoss, už citovaný, bod 24 a citovaná judikatúra).

27 V tomto kontexte pri zohľadnení účelu nároku na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, ako je uvedený v bode 24 tohto rozsudku, rešpektovanie zásady efektivity vyžaduje, aby členské štáty v súlade so zásadou procesnej autonómie stanovili podmienky na podávanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia takým spôsobom, aby hospodárske zaťaženie neoprávnene vybranou daňou mohlo byť odstránené (rozsudok Danfoss a Sauer-Danfoss, už citovaný, bod 25).

28 členský štát preto pod podmienkou, že hospodárske zaťaženie, ktoré spôsobuje neoprávnene vybraná daň zdaniteľnej osobe, bolo úplne neutralizované, môže zamietnuť vrátenie aspoň tejto dane z dôvodu, že takéto vrátenie by viedlo k bezdôvodnému obohateniu v prospech zdaniteľnej osoby.

29 V tomto prípade vyplýva z dokumentov predložených Súdnemu dvoru, že článok 124/D ods. 5 všeobecného zákona o dani, ktorý bol prijatý následne po prijatí už citovaného rozsudku PARAT Automotive Cabrio, povoľuje zamietnuť vrátenie aspoň DPH, ktorú nebolo možné odpočítať v

rozpore s právom Únie, z dôvodu, že zdaniteľná osoba už získala formou pomoci kompenzáciu čiastočne neodpočítateľnej DPH z dotovaného nadobudnutia.

30 Otázka, či vrátenie požadované v spore v konaní vo veci samej smeruje iba k neutralizácii hospodárskeho zaťaženia bezdôvodne zaplatenej dane, alebo naopak vedie k bezdôvodnému obohateniu v prospech zdaniteľnej osoby, predstavuje skutkovú otázku patriacu do pôsobnosti vnútroštátneho súdu, ktorý ju ne hodnotí dôkazy, ktoré sú mu predložené po ekonomickej analýze zohľadňujúcej všetky relevantné okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. októbra 2003, Weber's Wine World a i., C-147/01, Zb. s. I-11365, body 96 a 100).

31 V rámci prejudiciálneho konania má však Súdny dvor, ktorý je príslušný poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočné odpovede, právomoc poskytnúť usmernenia vychádzajúce zo spisu vo veci samej, ako aj z pripomienok, ktoré mu boli predložené, a umožňujúce vnútroštátnemu súdu rozhodnúť (pozri analogicky rozsudky z 9. februára 1999, Seymour-Smith a Perez, C-167/97, Zb. s. I-623, bod 68, ako aj z 26. júna 2001, Brunnhofer, C-381/99, Zb. s. I-4961, bod 65).

32 V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd preskúmať najmä otázku, či by suma pomoci priznanej žalobkyni v konaní vo veci samej bola nižšia za predpokladu, že by žalobkyni nebolo znemožnené využiť jej právo na odpoveť. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že suma spornej pomoci bola vypočítaná podľa „oprávnených nákladov“ projektu, ktoré obsahujú tak isté náklady tohto projektu, ako aj neodpočítateľnú DPH. Vnútroštátny súd musí tiež overiť, či za predpokladu, že by oprávnené náklady boli vypočítané bez zohľadnenia neodpočítateľnej DPH, by bola suma pomoci nižšia, než je tá, ktorá bola skutočne priznaná. Ak by to tak bolo, prebytok vyplývajúci z vyššej sumy pomoci, ktorú mohla spoločnosť Alakor získať, by vyplýval zo skutočnosti, že čiastočne neodpočítateľnej DPH bola pokrytá touto pomocou. Hospodárske zaťaženie z čiastočne dane rovnajúcej sa tomuto prebytku by teda znášal poskytovateľ finančnej pomoci a nie spoločnosť Alakor.

33 Na účely neutralizovania hospodárskeho zaťaženia spôsobeného zákazom odpočtu DPH musí suma vrátenia, na ktorú si môže žalobkyňa nárokovať, zodpovedať rozdielu medzi jednak sumou DPH, ktorú spoločnosť Alakor nemohla odpočítať z dôvodu vnútroštátnych právnych predpisov, ktorých nezlučiteľnosť s právom Únie vyplýva z už citovaného rozsudku PARAT Automotive Cabrio, a jednak sumou pomoci priznanej v prospech spoločnosti Alakor, ktorá presahuje to, čo by jej bolo priznané, keby jej nebolo zabránené vykonať jej právo na odpoveť.

34 Okolnosť, že sporná pomoc sa financuje tak z rozpočtu Únie, ako aj z rozpočtu dotknutého členského štátu, nemá vplyv na vyššie uvedené úvahy. Ako vyplýva z bodu 22 tohto rozsudku a ako zdôrazňuje Európska komisia, nárok na vrátenie daní vybraných v členskom štáte v rozpore s právom Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré sú priznané subjektom ustanoveniami práva Únie, ktoré také dane zakazujú. Právo na vrátenie teda nemôže závisieť od zdroja, z ktorého pochádza financovanie spornej pomoci.

35 Pri zohľadnení všetkých vyššie uvedených úvah je potrebné odpovedať na položené otázky tak, že zásada vrátenia daní vybraných v členskom štáte v rozpore s pravidlami práva Únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby tento štát odmietol vrátiť čiastočne DPH, ktorej odpočtu bolo zabránené vnútroštátnym opatrením, ktoré je v rozpore s právom Únie, z dôvodu, že táto čiastočne dane bola dotovaná formou pomoci schválenej zdaniteľnej osobe a financovaná tak Úniou, ako aj uvedeným štátom, pod podmienkou, že hospodárske zaťaženie súvisiace so zamietnutím odpočtu DPH bolo úplne neutralizované, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O trovách

36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo

veci samej incidenčný charakter a bolo zaťaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Zásada vrátenia daní vybratých v maľenskom štáte v rozpore s pravidlami práva Únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby tento štát odmietol vrátiť daň z pridanej hodnoty, ktorej odpoťtu bolo zabránené vnútroštátnym opatrením, ktoré je v rozpore s právom Únie, z dôvodu, že táto daň bola dotovaná formou pomoci schválenej zdaniteľnej osobe a financovaná tak Európskou úniou, ako aj uvedeným štátom, pod podmienkou, že hospodárske zaťaženie súvisiace so zamietnutím odpoťtu dane z pridanej hodnoty bolo úplne neutralizované, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy

*Jazyk konania: maľarčina.